

державними зрадниками працювати на найважчих роботах із відбудови всіх зруйнованих міст, містечок, селищ та сіл.

2. Із заробітних плат всіх громадян ерефії, їх дітей, внуків та правнуків (особливо із родичів військових злочинців) має стягуватися до 30 % у фонд відбудови України.

3. Найголовніше, хто сказав, що смертної кари шляхом фізичного знищення зрадників нашими партизанами не існує? Однозначно, ця практика має бути поширена на багато років наперед – по всьому світу військові рашистські злочинці – від рядових виконавців до військово-політичного керівництва оркостану мають завжди жити у страху. Чого саме та кого саме їм треба буде боятися – час покаже.

Михайло Юшков

суддя

(Красногвардійський районний суд

міста Дніпропетровська)

ОСОБЛИВОСТІ ЗМІСТУ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» надає визначення жорстокому поводженню з тваринами: знуцання над тваринами, вчинене із застосуванням жорстоких методів або з хуліганських мотивів, а також нацькування тварин одна на одну, вчинене з хуліганських чи корисливих мотивів [1].

Існують два поняття «жорстоке поводження» та «жорстокість» (як властивість діяння) які тотожні, тобто це невизначене коло дій, які полягають у цілеспрямованому нанесенні шкоди живим істотам, усвідомленому заподіяння їм страждань за умови порушення загальноприйнятих норм поведінки.

Жорстоке поводження охоплює не так багато випадків, оскільки пов'язане з низкою обмежень:

- 1) жорстоке поводження з тваринами припускає заподіяння їм тільки фізичних страждань, оскільки моральні вони не здатні відчувати;
- 2) обмеження пов'язане з обов'язковим настанням наслідків тільки у вигляді смерті тварини або його каліцтва [2].

Отже, виокремивши категорії «адміністративна відповідальність», «жорстоке поводження», «жорстокість» і «жорстоке поводження з тваринами», спробуємо надати визначення поняття «адміністративна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами».

Актами національного законодавства, приписи яких не допускають жорстокого поводження з тваринами, належать такі нормативно-правові акти: Кодекс України про адміністративні правопорушення (ст. 89), Кримінальний кодекс України (ст. 299), Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження», Закон України «Про тваринний світ», Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», Закон України «Про ветеринарну медицину» та інші [3, с. 116].

Стаття 18 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» [175] встановлює загальні правила поводження з тваринами, що виключають жорстокість, а саме під час поводження з тваринами не допускається: використання оснащень, інвентарю, що травмують тварин; примушування тварин до виконання неприродних для них дій, що призводять до травмувань; нанесення побоїв, травм із метою примушування тварин до виконання будь-яких вимог; використання тварин в умовах надмірних фізіологічних навантажень тощо [3, с. 117].

Під час проведення больових процедур обов'язкове застосування знеболюючих препаратів [3, с. 116].

Забороняється під час поводження з тваринами:

- ✓ розведення тварин із виявленими генетичними змінами, що спричиняють їм страждання;
- ✓ розведення тварин зі спадково закріпленою агресивністю;
- ✓ примушування до нападу одних тварин на інших, окрім випадків використання собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів для полювання;
- ✓ проведення генетичних змін на тваринах;
- ✓ застосування до тварин фармакологічних і механічних засобів допінгу;
- ✓ інші дії чи бездіяльність, що суперечать принципам захисту тварин від жорстокого поводження [3, с. 117].

Так, стаття 22 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» встановлює правила поводження з домашніми тваринами, що виключають жорстокість [1]. Так, під час поводження з домашньою твариною особа, яка її утримує, зобов'язана:

- дбати про домашню тварину, забезпечити їй достатню кількість їжі й постійний доступ до води;
- надавати можливість домашній тварині здійснювати необхідні рухи, контактувати із собі подібними;
- забезпечити наявність намордника, повідка, що необхідні для здійснення виходу домашньої тварини поза місцем її постійного утримання;
- забезпечити наявність на домашній тварині нашійника з ідентифікуючими позначками;
- забезпечувати своєчасне надання домашній тварині ветеринарних послуг (обстеження, лікування, щеплення тощо);

– негайно повідомляти медичну або ветеринарну установу про випадки заподіяння домашньою твариною ушкоджень здоров'ю людині або іншим тваринам;

– негайно доставляти домашню тварину, яка вчинила дії, передбачені абзацом сьомим цієї статті, у ветеринарну установу для огляду;

– запобігати неконтрольованому розмноженню домашніх тварин [1].

Законодавство про захист тварин має бланкетний характер норм, що встановлюють відповідальність за його порушення. Так, в Україні діють Правила утримання домашніх собак і котів у м. Києві.

Адміністративна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами – це примусове, з додержанням встановленої процедури, реагування держави на адміністративне правопорушення, яке полягає у жорстокому поводженні з тваринами, їх мордуванні або вчиненні інших дій, що призвели до їх мучення, каліцтва чи загибелі, та застосування правомочним суб'єктом передбачених законодавством за вчинення адміністративного проступку заходів впливу до правопорушника.

1. Про захист тварин від жорстокого поводження: Закон України від 21.02.2006 № 3447-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2006. № 27. Ст.230.

2. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України: За станом законодавства і постанов Пленуму Верховного Суду України на 1 грудня 2001 р. За ред. С.С. Яценка. К., 2002. 1104 с.

3. Бондаренко Н. С. Адміністративна відповідальність за жорстоке поводження з тваринами: проблеми нормативно-правового регулювання. *Вісник Запорізького національного університету: Збірник наукових праць*. Юридичні науки. 2012. №1. Ч. II. С. 115–120.

Тамара Ярошевська

доктор юридичних наук, доцент
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ЯК ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП У ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Сучасна юридична наука визнає принцип верховенства права як один з найважливіших принципів функціонування міжнародних і національних правових систем. Обраний Україною шлях інтеграції в Європейський Союз потребує максимального наближення національного законодавства до права країн-членів ЄС. Інтеграційні прагнення нашої держави мають на меті не лише набуття повноправного членства в ЄС, але й реальне прийняття європейських демократичних цінностей та насамперед трансформацію України у правову та демократичну державу. Це можливе тільки на основі